

Poznávame Ježiša Krista očami evanjelistu Marka (2.)

V 1. časti nášho poznávania Ježiša Krista očami evanjelistu Marka sme hovorili o tom, že Marek upriamuje našu pozornosť na tri mimoriadne momenty, ktorými nám predstavuje Ježišovu identitu. Sú to Jeho krst, premenenie a smrť.

Prečo práve tieto tri? Pretože majú spoločné znaky, ktoré si budeme všímať. Ukázali sme si ich v tabuľke:

<i>KRST (1, 9-11)</i>	<i>PREMENENIE (9, 2-8)</i>	<i>SMRŤ (15, 33-41)</i>
Roztrhnuté nebo	Premena rúcha	Roztrhnutá opona svätyne
Zostúpenie holubice	Zostúpenie oblaku	Zostúpenie tmy
Hlas z neba	Hlas z oblaku	Ježišov výkrik
Ty si môj milovaný Syn	Ty si môj Syn, v ktorom mám zaľúbenie	Naozaj tento bol Boží Syn
Ján ako Eliáš	Ježiš s Eliášom	Volá Eliáša?

Dnes by sme svoju pozornosť upriamili na **KRST**.

⁹V tých dňoch prišiel Ježiš z galilejského Nazareta a Ján ho pokrstil v Jordáne. ¹⁰Vtom, ako vystupoval z vody, videl otvorené nebo a Ducha, ktorý ako holubica zostupoval na neho. ¹¹A z neba zaznel hlas: „Ty si môj milovaný Syn, v tebe mám zaľúbenie.“

Vo veršoch 2-8 Marek poukazuje na to, aký je človek pred Pánom, ktorý prichádza. Verše 9-11, nad ktorými teraz uvažujeme, nám

hovorí, aký je Pán pred človekom.

Boh stvoril človeka schopného uvažovať, objavovať a tešiť sa z objaveného. Preto sa dáva spoznávať len postupne. A každému z nás Pán Boh dá toľko rokov, aby ho – ak chce – stihol spoznať. Až prišla chvíľa, ktorú Boh nazval „plnosťou času“, kedy z veľkej lásky poslal medzi nás svojho Syna, aby nám on povedal, že Boh je milujúci Otec. Kvôli tomu sa stal naším bratom. A hoci bez hriechu, neváhal zaradiť sa medzi kajúcnikov, čakajúcich na krst pokánia, aby ukázal, že aj my, hriešni a slabí ľudia, sme jeho bratia a sestry. On predsa pozná Otcovu lásku a chce ju predstaviť všetkým. A o tom je vlastne ***Evanjelium – Radostná zvesť***.

Vstupnou bránou k evanjeliu je krst. Neznamená to však len prijať krst z rozhodnutia rodičov, starých rodičov či krstných rodičov. Krst treba prijať osobne: uvedomiť si, že chcem byť bratom/sestrou Ježiša Krista a chcem žiť ako dieťa svetla (dobra) a nie tmy (hriechu). Ale rozhodnúť sa musím ja.

Krstná scéna opisuje skutočnosť vzťahu medzi Bohom a človekom. Človek nebol schopný vystúpiť k Bohu, preto Boh zostupuje k nám, ľuďom. Vo svojej láske a veľkorysosti si dokázal vziať naše ľudské telo, byť malý, slabý, hladný, úbohý... až zabíjajúci. Aby nám mohol dať svoj život výmenou za našu smrť. On nás miluje a túži sa s nami zjednotiť. A tak krst vyjadruje Ježišovu základnú voľbu: lásku k človeku, ktorá pramení z jeho prirodzenosti Syna. Boh vo svojom Synovi ďalej hmatateľne miluje človeka, ktorého stvoril.

Marek vo svojom evanjeliu nám pri krste Pána Ježiša, ktorým začína svoje verejné účinkovanie, ukazuje päť základných prvkov. Tieto prvky sa objavujú aj pri ukončení verejného účinkovania pri jeho smrti, ktoré však nemôžeme nazvať len

ukončením, ale aj zrodom pre nový, večný život. Na začiatku vidíme Ježiša medzi hriešnikmi vstupovať do rieky, na konci vidíme Ježiša medzi hriešnikmi na kríži. Tu začína jeho kráľovská služba, tam ho definitívne vidíme na tróne. Tu sa vynára z vody, z ktorej sa všetci rodíme, tam zomiera smrťou zločinca, ktorej všetci zomierame. Tu sa roztrhli nebesia, tam sa roztrhla opona. Tu zostupuje Duch, tam Ježiš „vydýchol“. Tu hlas z neba ohlasuje jeho Božie Synovstvo, tam ho pozemský hlas uznáva za Božieho Syna.

Ideme teda k Jordánu, kam prichádza Ježiš. Prichádza za Jánom. Marek o Jánovi nehovorí ako o druhom Eliášovi. A zrejme ani ľudia si to neuvedomovali. Až Ježiš, keď schádzal z hory Premenenia, sám vydáva o Jánovi svedectvo:

Eliáš už prišiel a urobili s ním, čo chceli... Eliáš je prítomný v každom trpiacom, od Ábela až po Jána Krstiteľa. Ján predchádzal Ježišov príchod a pripravoval naň srdcia ľudí. A tak, ako urobili s Jánom, ktorý musel podstúpiť nespravodlivé prenasledovanie a smrť, tak urobia aj so Synom Božím.

Otvorené nebo. Doslova roztrhnuté. Otvorenie neba, ktoré bolo dovtedy pre človeka zatvorené, je veľkým naplnením mesiášskeho očakávania. Ježišova voľba odstraňuje všetko, čo delí Boha a človeka; umožňuje, aby bol Boh opäť prítomný v živote človeka.

Videl Ducha. Život Boží (Duch Svätý) zostupuje na zem a prebýva na nej a tak človeku obnovuje jeho synovskú tvár. Duch Boží, ktorý je láska, pokora a služba, je už v Ježišovi prítomný medzi nami.

...ktorý ako holubica zostupoval na neho. Holubica pripomína Noemovu archu, ktorá je predobrazom krstu a znamená začiatok života. Jej krúženie nad Jordánom pripomína tiež

Božieho Ducha, ktorý sa vznášal nad vodami na počiatku stvorenia. Okrem toho holubica, ktorá neustále hrkúta, predstavuje Božieho Ducha, ktorý od večnosti spieva človekovi o svojej láske, očakávajúc odpoveď.

A z neba zaznel hlas. Boh nemá tvár, ale má hlas. Jeho tvár predstavuje tvár toho, ktorý je jeho Slovom. A to je jeho Syn, ktorý povedal: *Kto vidí mňa, vidí Otca.*

Ty si môj milovaný Syn – povedal Otec Ježišovi, ktorý sa ponoril do vôd rieky Jordán, medzi tými, ktorí sa prišli očistiť od hriechov, na základe Jánovho kázania.

Ježišov krst týmto spôsobom vyjadruje spolucítenie Boha s človekom a uistenie, že nás už nikdy neopustí. Je to dokonalá miniatúra črt Syna, ktorých zväčšeninu nájdeme v nasledujúcich častiach evanjelia.